

а най паче въ Туреко врѣмѧ. Тамо є имала работа самая снажна храбрость. Нѣ многогодишній и непрѣстанній тій боюве отелабвяли сѫ' независимія тѣхъ Бѣлгары, и нужда имъ є было да прибѣгнѧтъ за помошь на своя си братія около Волгѣ еще живѣѧщыхъ Бѣлгаръ, дѣ є было еще цвѣтило старобѣлгарское царство, то сѫ' и учинили. Аспаруховое военно отдѣленіе и Кобратово послѣ, было є тая проводеная помошь, а не Татари, какъ то казвѣтъ нѣкой си историци. Татари сѫ' были по него врѣмѧ покорени на Волжескія Бѣлгары. Нѣ твърдѣ естественно е да є имало и войницы, и вожди Татари въ това отдѣлѣніе, къту поддани Бѣлгаромъ, или къту съѣзжиници, то истое ся случва и върши и до днесъ отъ голѣмия державы, Русінѣ и Аустрінѣ. Въ тѣхъ полкове има отъ разны народы и войницы, и вожди. А най послѣ иміяна коя Г. Енгель сматра за татарска доказано є отъ цокойнаго Венелина съ твърда доказателства че сѫ' славянска. Видися че Г. Гильфердингъ акы единородецъ Енгелю слѣдувалъ є негово криво и дебѣлоглаво понятіе за старо-бѣлгарское народо-поколѣніе. Отъ тогова почнихъ Бѣлгари да задавѣтъ страхъ на византійскаꙗ имперінѣ, и да имѣтъ по другѫ работѣ съ тѣхъ. И отъ тогава говорїтъ и византійскій историци за тѣхъ, нѣ водимы отъ стары историци наричали сѫ' гы Скыти и варвари, а най паче Волуаѳо, или Волуаѳо, акы дошавше отъ Волгѣ. А Бѣлгари имя є почнило и пріѣло ся прѣымѣщественно надъ вся Славяны, кто сѫ' освободили Волжанскій имъ братя, и учрѣдили вѣкы царство и прѣстолы въ Прѣславъ и другъдѣ отъ прѣстолный градъ Бѣлгаръ. Какъ то и Цариградскій Римогрѣцы вмѣсто народное си имя употреблявѣтъ въ общѣ мѣстное имя. „ἐγω εἰμι Κωνσταντιοπολίτης“ или само „ἐγω εἰμι πολίτης.“

(24) Въ послѣдное си врѣмѧ Бѣлгарія прѣждѣ паденія владала є до Чорлѫ градъ 18. чяса близо до Ца-